

عنوان مقاله:

تحلیلی بر فرآیند بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده و تاثیر آن بر توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

وحید قربانعلی پور

خلاصه مقاله:

عواملی همچون مشکلات خانوادگی، مشکلات سالمندان، ورثه ای بودن واحدهای مسکونی، مشکلات اجتماعی و اقتصادی و در نهایت فرهنگ آپارتمان نشینی مورد بررسی قرار گرفته است. بسیاری از شهرهای کشور ما با پدیده فرسایش محله های شهری مواجه اند. نمود عینی این فرسایش، افت زندگی اجتماعی در این بافت ها است. عوارض فرسایش به صورت نیمه متروک و متروک شدن بناها، مسکن های نامناسب و نابهنجار و نزول کیفیت های اقتصادی- اجتماعی پدیدار میشود. وسعت بالایی بافتهای فرسوده با معضلات فراوان و نبود استراتژیهای روشن درخصوص برنامه ریزی و مدیریت طرح و اجرا در نوسازی اینگونه بافتها، سبب شده است تا زمینه های تحقق قوانین و مصوبات موجود نیز فراهم نشود و بافتهای فرسوده شهری با روندی افزایشی به یکی از مهم ترین چالش های شهرها تبدیل شوند. آنچه برخورد با بافت های فرسوده را در کشور ما در تنگنا قرار می دهد، عدم تمایز صحیح بین بافت تاریخی و بافت فرسوده است که گاهی شیوه برخورد را به سمت حفاظت مطلق و دیدگاه موزه ای کشانده، دست و پای دست اندرکاران و طراحان را می بندد. در بسیاری از هسته های قدیمی آنچه دارای ارزش است نه کالبد موجود و بناها و ساختمانهای آن، که گذرها، مراکز محله ای، روابط اجتماعی میان ساکنین، یادمان ها و نشانه های افت است که دارای ارزش اجتماعی و فرهنگی است .

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده ، بافت تاریخی ، محلات ، کاربری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270700>

